

Diari de la neu, 19/01/24

Setanta anys del telecabina de La Molina

El primer de Catalunya. Ha esdevingut una instal·lació de referència per la seva història, per qüestions tècniques i pel seu ús tot l'any

Segon tram del telecabina en una imatge de postal dels anys 60-70 Autor/a: Postal

Va ser l'any 1954, ara fa setanta anys, quan La Molina posava en marxa el telecabina de La Tosa. Oficialment va ser inaugurat el 1955, quan ja feia mesos que estava en marxa. Va ser el primer de Catalunya i de tot el Pirineu oriental. D'aquell vell giny mecànic ja no en queda gairebé res. Actualment hi ha un nou telecabina que és un referent per diverses qüestions, entre les quals històriques i tècniques. Un repàs a la seva història, carregada de canvis i transformacions, fins als nostres dies.

Primer tram del telecabina als anys 50 i 60 (Foto: postal antiga).

Va ser l'any 1954, ara fa setanta anys, quan **La Molina** posava en marxa el telecabina de La Tosa. Va ser el primer de Catalunya i també del Pirineu oriental.

Quan els primers esquiadors van començar a lliscar per La Molina, sobretot a les zones de Font Canaleta, l'actual Pista Llarga i Costa Rasa, el cim de la Tosa (2.537 m) ja era un punt de referència per als esquiadors. Si ens poguéssim traslladar a aquells anys 30, 40 i inicis dels 50, possiblement l'objectiu d'esquiar pels pendents d'aquella muntanya, i accedir-hi amb remuntadors, devien ser un motiu freqüent de xerrada entre aquells primers "molinerus".

Primer tram del telecabina als anys 50 i 60 (Foto: postal antiga).

Són suposicions, és clar, i el cert és que la integració de la muntanya de la Tosa dins el domini esquiable de La Molina no arribaria fins a l'any 1954, quan va començar a funcionar el telecabina que portava el nom de la muntanya. Tot i que ja estava operatiu l'any 1954, fa setanta anys, la inauguració oficial es va fer el 4 de març de 1955.

Ara bé, no arribava al mateix cim de la Tosa, sinó al Puig d'Alp, situat a 2.260 m d'altitud, on encara avui hi ha un vell edifici magatzem a prop de la base del telesquí Set Fonts.

Va ser el primer telecabina construït a Catalunya i el primer de tot el Pirineu oriental. El desembre de 1955 també es posava en marxa el telesquí que permetia connectar fàcilment l'estació superior del telecabina fins a les proximitats de la Tosa.

Segon tram del telecabina, entre els anys 1966 i 1976 (Foto: postal antiga).

1966, segon tram del telecabina

El 10 de desembre de 1966 s'inaugurava el segon tram del telecabina, que arribaria al mateix refugi Niu de l'Àliga, edificat aquell mateix any. Des d'aleshores presideix el cim. Els dos trams del telecabina van ser construïts per la firma italiana Carlevaro. Prèviament, per a la gestió i construcció, l'any 1951 es va fundar l'empresa Rigat SA. Malauradament, el 13 de gener de 1969, un accident en el telecabina va aconsellar tancar-lo.

Amb els anys, els dos trams del telecabina van ser sotmesos a diferents transformacions: el del Puig d'Alp va ser transformat en televent l'any 1975 i en telecadira al voltant de 1979, i el tram de la Tosa va convertir-se en telecadira l'any 1976.

Telecadira de la Tosa, operatiu entre 1976 i anys 90 (Foto: cedida per R. Llagostera).

El vell telecadira Puig d'Alp (des de l'actual edifici Montana i fins a la intermitja del Puig d'Alp), i el telecadira de la Tosa (entre la intermitja del Puig d'Alp i el Niu de l'Àliga), van anar quedant obsolets. Com a instal·lacions van estar operatives fins a 1994, moment en el qual es van tancar i retirar definitivament.

Però seria per poc temps, ja que el 1999, s'instal·lava el nou telecabina Alp 2500, amb el qual La Molina tornava a quedar connectada amb la seva veïna Masella. Amb la connexió, naixia el domini Alp 2500, que va ampliar i recuperar de nou el domini esquiable cap a la muntanya de la Tosa.

Més recentment, a l'estiu del 2019, es van acabar les obres del segon tram del telecabina, que novament connectava La Molina fins al mateix cim, amb una terminal d'arribada al refugi-restaurant Niu de l'Àliga. Els dos trams, d'orientació diferent i connectats a l'estació intermèdia, poden funcionar com una sola instal·lació o bé de forma independent. Això és especialment important en condicions de meteorologia o condicions adverses.

La nova instal·lació es va rebatejar amb el nom de Cadí-Moixeró i va donar servei a la temporada de neu 2019-20. Des d'aleshores, també ha estat en servei tots els mesos dels estius següents, i amb molt d'èxit.

Avui dia, el telecabina Cadí-Moixeró és, a la pràctica, un giny mecànic que permet arribar a un dels millors miradors del Pirineu i de la Catalunya Central, i és una porta fàcil i còmoda per arribar al parc natural del Cadí-Moixeró.

A més, el telecabina garanteix el doble accés al domini esquiable de La Molina i Masella, que sumen 145 km i que es considera entre els 50 millors dominis esquiabls del món (accés per parada intermitja a la cota 2.340 i accés al cim de la Tosa cota 2537). ([Segons el portal especialitzat en neu SkiResort.info](#)).

Doncs bé, fins aquí una mica la història dels telecabines que La Molina ha tingut en servei de 1954 i fins als nostres dies. Recordar-ho en l'inici d'aquest 2024, quan es compleixen setanta anys de la primera instal·lació, sembla un moment propici per a tornar a plantejar que en un futur, potser no molt llunyà, un nou telecabina podria connectar l'actual estació de tren de La Molina 1450 amb l'actual estació d'esquí, a la cota 1.667

Fa anys que se'n parla, i són molts els mitjans de comunicació públics i privats que se n'han fet ressò. Aquesta connexió històrica ja havia estat possible entre els anys 1948 i fins a mitjans dels anys 80 (mitjançant els telecadires Turó de la Perdiu i de l'Estació). Seria una molt bona notícia que es pogués restablir i que, en paral·lel, es pogués actualitzar el servei de tren de la línia Rodalies 3, entre l'Hospitalet de Llobregat i la Tor de Querol.

Un esquiador a la pista Dues Estacions a prop de la línia del telecabina (Foto: O. Molas).

Com a esquiador a l'hivern, i com a practicant de senderisme i altres esports de muntanya a l'estiu, desitjo que en un futur no llunyà es pugui accedir amb tren fins a La Molina 1450, i des de l'estació de tren enllaçar fins al capdamunt de la muntanya de la Tosa amb telecabina.

Sent molt agosarat, us confesso que el meu somni final seria fer-ho, literalment, amb les botes d'esquí calçades des de casa meva a Puigcerdà.

Salut, i telecabina per molts més anys.